

ДОБРОДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL DOBROGEAN

То Градската библиотека
Варна ей ей
За 6 месеца

Glasul Dobrogean
"Elisabeta" No. 4 — Bazargic
Telefon: No. 138

Minorității Bulgare
in Romania
БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО
ОТЪ РУМЪНИЯ

МЛАДИТЪ

Изборитъ наближаватъ. Единъ болезненъ въпросъ тегне надъ българското малцинство, чийто отговоръ се крие въ дипломатичното разочарование. За миналото говорихме достатъчно; то се изчерпа отдавна. Бяхме измамани, или по-право, останаха измамани лицата, които отъ трибуна на партиитъ, щяха да се борятъ за законнитъ права на своитъ съплеменници, които ги избрахъ.

За бъдещето не можемъ да говоримъ, но настоящето е предъ насъ — мъгляво и печално.

Две думи за вчера — за окръжнитъ и общински избори: въ редоветъ на национал-либералната партия се зачислиха група младежи интелектуали, хора енергични и просвѣтени. Днесъ не ги виждаме. Вчерашното се забрави. Не ги виждаме и въ редоветъ на другитъ политически организации. Ако допуснемъ, че „старитъ“ сж сгрѣшили съ своята политическа принадлежностъ, това не може да се каже и за младитъ. Тъ имаха примѣра и познаваха дейността имъ. Следователно, знаеха и съ увърение се заредиха подъ партийното знаме — за много кратко, разбира

се. Сжщото виждаме и въ другитъ партийни организации. Отсѣгътауватъ младитъ, странятъ. И най-важното — мълчатъ. Защо? Въпросътъ не го задаваме ние. Той излиза отъ гърдитъ на хилядитъ румънски граждани отъ български произходъ и замира срѣдъ тяхъ, въ тяхното сиво, загрижено ежедневие — тамъ, където всички подобни въпроси се разбиватъ о ледената стена на мълчанието.

За насъ всичко е ясно. Обществено мнение, обаче, е непримиримо. То иска да бжде осветлено. Желая да открие поне крайчеца на завесата и пита:

— Ако просвѣтената младежъ, днешнитъ и утрешни фактори на общественитъ ни и политически животъ, явно или незабелязано напушта партийнитъ организации, дали това остава сжщото тѣй незабелязано и за водителитъ на организациитъ, които добре знаятъ, че болшинството отъ избирателитъ имъ сж отъ български произходъ?

Ето ни предъ едно крайно справедливо питане, на което може да отговори само нашето близко политическо минало.

Я. х. Я.

Англия готова да действа срещу Япония

Лондонъ — Брюкселскиятъ кореспондентъ на в-къ „Таймсъ“ съобщава:

На конференцията английската делегация изрази готовността да участвува въ каквото и да било действие срещу Япония, при условие, че въ тяхъ ще взематъ участие и други държави, въ това число и Америка. Американскитъ делегати, обаче, поискаха оточняване. Тя поискаха да знаятъ, какви именно сили ще постватъ въ разположение Англия въ случай на сериозни условия.

Френското правителство сжщо изрази готовността да участвува въ общи действия, но поиска уверения, че другитъ държави ще поддържатъ Франция, ако тя вземе да доставя оръжия на Китай презъ Индо-Китай.

Съветската делегация не направи никакви предложения.

ВЪПРОСЪТЪ СЪ ГЕРМАНСКИТЪ КОЛОНИИ НА ПРЪВЪ ПЛАНЪ

Столичнитъ вестници предаватъ съ тлъсти букви съобщенията отъ Парижъ относно трайността на „осъта“ Парижъ — Лондонъ. Спразумението било подробно разискано. А да се гарантира въ Европа мира, Франция и Англия сж били готови да проучатъ възможността за признаването правото на Германия да има колонии.

Каснеръ — счетоводителъ, съ дългогодишна практика, владеющъ румънски, български, руски и турски езици, търси подходяща работа. Гаранция писмена или материална.

Редакцията

Малко безгрижие!

Въ едно изборно събрание, станало въ присѣствието на министра г. Инкулецъ, въ едно бесарабско село, г. министра позволилъ на единъ селякъ да говори колкото иска. Селянинътъ изредилъ болкитъ и тѣжненята на бесарабитъ, като изложилъ положението

презъ време на всички управления.

Г-нъ Инкулецъ го е изслушалъ съ особено внимание и заключилъ, че селянинътъ има право.

Колко сж прави селянитъ, колко знаятъ и какво пащатъ — само голѣмитъ не знаятъ!..

ДВЕ ПИСМА

Преди година получихме едно писмо на румънски, подписано съ изопъчено име отъ единъ нашъ изгубенъ братъ отъ далечна Молдова.

Вчера хубавъ плъкъ съ печегъ отъ яшката телеграфопощенска станция ни изненада. Съ грижливо рисувани български букви беше написано:

»Въвъ едно малко градче отъ нашата Молдова се запознахъ съ функционера (чиновникъ Н. Б.) въ пощата. Азъ съмъ търговецъ и идвамъ пунѣкогаши туканка. Функционера излъзе българинъ. Изказа са, като видя, чи пращамъ писма за България. Ние са здружаваме и азъ му поискахъ книга да са науча да чита и пиша на български. Той писа на татка си и ми дойде единъ „Букваръ“. Въвъ три нидѣли научихъ и да чита и да пиша. Пуржчахъ си книги отъ Рускума. Съ другарятъ ми отъ пощата ма пудпумагаши. И ето вече мога да ви пиша по-свободно. Трѣбва да пуржишавамъ, но Вия ща ма прустити. Да знаяте какъ съмъ радустенъ, сякашъ утъ нову се рудихъ. Сега ще Ва пумоля за единъ сервисъ (услуга Н. Б.)

И нашия възроденъ братъ

ни разкъзва, че прадѣдо му Минко нѣвга е билъ прочутъ бунтаръ изъ Балкана, имало е пѣсенъ за него, която е слушалъ като малкъ. Следъ като ни предава съдържанието, възторжения ни дописникъ моли да се погрижимъ и потърсимъ пълния й текстъ.

Друго писмо — отворена карта — ни трогна до сълзи. Съ румънски букви малко разкрячено, бѣше написано:

»Азъ съмъ отъ с. Истрия, тулманския жудецъ (окръгъ Н. Б.) цялото село е българско. Гулемия ми братъ работи въ кърчумата „Влаику“ отъ Констанца. Тамъ са научилъ да чите пу български. Вчера си доди и ни дунеси вания журналъ. Вичарита гучети. Ние синца си чудихме дету има балгарска газета въ Добруджата. Дѣду ми си пуплака. И той малку чите, ама старитъ слуга ги казва. Цѣлия денъ чите идно вехту ивангиле. Сига сички миракъ сторихми да научимъ да чите на нашия си езикъ и ви приваждами 300 лея да ни обонирватъ за „Добруджански гласъ“...»

Следва адреса и прѣсти, но тѣй горещи предѣжителни благодарности.

Движенията въ житнитъ тържища

Презъ месецитъ септемврий и октомврий т. г. въ мѣстното житно тържище сж пристигнали за проданъ 12.108 каруци зимница, 4953 кар. ржжъ, 1284 кар. ечемикъ, 382 кар. царевича, 2543 кар. бобъ, 1002 кар. слънчогледъ, 54 кар. зимна рапица, 30 кар. пролѣтна рапица.

Въ Каварненското житно тържище, презъ сжщото

време: 193 каруци жито, 4759 кар. зимница, 72 кар. ечемикъ, 38 кар. овежъ, 11 кар. слънчогледъ.

Въ Балчишкото житно тържище: 3299 каруци зимница, 22 кар. жито, 52 кар. ечемикъ, 31 кар. овежъ.

Останалитъ култури, като дива рапица, мушаръ, нафутъ и фий сж слабо застъпени.

За кражбитъ и обиритъ въ селата

Въ селата се отбелязватъ много кражби и обирни. На много мѣста злодейцитъ сж били заловени на времето и самоличността имъ е била установлена. Навѣрно за това и нѣкои столични вестници представанахъ да пишатъ за „копачджинитъ“. Кореспондентитъ имъ се увъриха най-после въ една истина, която колкото да я изопачаваха, не можаха да затъмнятъ съ всевъзможни измисленитъ сензационални

съобщения.

Повечето отъ заловенитъ крадци и обирачи се оказаха цигани-скитници по професия крадци, обдгонени отъ вътрешността и дошли тукъ. Обиритъ извършени въ с. Богданий Чамурлий — за който дадохме подробности въ минлия брой, най-прѣсния случай — доказа за сѣтелияхъ кои сж злодейцитъ, които минаваха за „копачджини“.

ОТКРИВАНЕТО

на театралния сезон

От дълги години под ръцете вече силестренската публика посещава театралните представления, изнесени от любителската трупа при Българското Културно Обществото. Отдавна вече българският театър се наложил като една необходимост и стана една привичка, за да не кажем една традиция, за българското гражданство и специално за любителите артисти.

Считаме за наш дълг сега да отбележим изнесената от нашата трупа пиеса „Червената страсть“ от румънския писател Михаил Сорбул и преведена на български от нашия млад съгражданин г. Георги Язджиев, завършил на скоро филологическия факултет на Букурещкия университет.

Съ представянето на тази трагикомедия, на 28 XI т. г. в салона на кино „Модерн“ театралната секция ори Б.К.О. откри театралния сезон за 1937 | 38 год.

Действието се развива в Букурещ. Въ разкошен апартамент, в столицата живеят незаконно богатия син Костриш с студентката Тофана, която подтикната от мизерията е приела любовта му, но за големо негово очудване, не се трогва от вестта, че той носи, че домашният му склонили вече да я вземе за съпруга. Тофана се влюбва в случайно попадналия в тяхната срѣда, Руди, приятел на Костриша.

Увлечен отначало от нея, той е пленен от чистия образ на Крина, колежка на Тофана и иска да я вземе за жена. За това в душата на Тофана се поражда мисълта

да я вземе за съпруга. Тофана е предълени така: Каст — Г. Язджиев, Тофана — добре познатата наша артистка, г-ца Надежда Раличкова, Руди — младият гимназист г. Пл. Бояджиев, Крина — г-ца Ахнора Попова и Сбилц — г-нъ Вичо Маринов — режисьора на трупата.

Общо взето, не може да се каже нищо лошо за играта на любителите артисти. Особено впечатление направиха на публиката добре изживените моменти от Сбилц — В. Маринов, закоравелият пияница-студент, който живее от подаванията на братовчедката си Тофана, спечелила тия срѣдства на свой ред чрез водения неморален живот с Кастриша.

Не можем да завършим мисълта си без да изкажем задоволството си от играта на г-ца Ахнора Попова и Пл. Бояджиев, макар че излизат за пръв път на сцената. Представлението бѣше добре посетено, макар и късно оповестено.

Очакваме представянето на по-подбрани пиеси. Нека се надѣваме, че ръководителите на нашия театър ще положат и за въ бѣдше същит усилия и направят от него истинско народно училище, запълвайки една голѣма празнота в този край.

Д. Димовъ

Въ Испания нищо ново и ... голѣми сражения

За кървавите събития, които се разиграват въ Испания, агенция „Стефани“ съобщава:

— Нищо ново за отбелязване по всички фронтове.

А агенция „Радоръ“ предава:

„На 30 ноемрий, артилерията на националистите бомбардира центъра на столицата. Много националистически аероплани пуснаха хърху гр. Алкала повече от 30 бомби тежачи по 50 кг.“

Въ Мореда е паднал убит един от военначалниците на правителствените войски, Моранъ.

Износа на зърнени храни от нашите пристанища

През месеците септември и октомври т. г. от балчишкото пристанище се е изнесло: 254 вагона зимница и 10 вагона ечимик. От Каварненско пристанище — 11 вагона зимница и 20 вагона жито.

Широка амнистия въ Югославия

Бѣлградъ — По случай празника на обединението, Регентството е приело предложението на министра на правосъдието, да се амнистират всички престъпления по печата.

ЗА ПРОДАНЪ концертно пиано. Справка Опришъ Константинъ Депозитъ Р. М. С. Базарджикъ

101

—1

Главоблъсканица

Гласоподаването е священо право — така го кръщават законитъ, тъй се пише въ вестниците, тъй се говори — на книга.

Действително, то е священо право и всеки гражданинъ трѣбва да си изпълни дълга, но има едно „но“, което налага да се поразмислимъ малко.

Частно за насъ, румънските граждани от български произходъ, това „но“ идва много рано или много късно, но идва...

Едно време, презъ 1930 или 1931 год. бѣхме образували малцинствена партия и тъймо щѣхме да развиемъ същитъ си права, грѣмна едно „но“ и останахме за понеделника отъ вѣчния налендаръ. Отъ тогава насамъ много вода изтече и заживѣхме въ миръ и любовъ съ всички политически партии. Днесъ, обаче, приближаватъ

изборитъ съ грѣмки обяви, че ще бѣдатъ свободни.

Ето ни единъ прекрасенъ случай!

Ето и хората, които тукъ тамъ говорятъ вече по нѣщичко: да направимъ нѣщо, да излъжемъ, да се кандидатираме. Евреи, кѣнци, унгарци, тѣ не сж ли малцинства?

Разбира се, никой не е въ състояние да отрече това. Тѣ сж малцинства и ние сме малцинство.

Въ парламента на всѣко правителство тѣ си иматъ евоитъ избраници, а ние ги нѣмаме — разликата е нищожна: има и нѣма; братъ и сестра!

Тогава, презъ 1930 или 1931 год., наистина, бѣхме могли да направимъ нѣщо, но сега „но-то“ много се удѣлжи, пусна опашка и май не се чува буквата „н“, та излиза едно безконечно о-о-о-о.

Много късно.

Юл.

ПРОДАВАМЪ единъ ханъ

на ул. „Търгулуй“ № 11, съ дворно мѣсто отъ 1620 кв. метра.

Едно здание на същия адресъ, на улицата 12 м. дълго и 8 м. широко, цѣлото на изба. Въ дното на двора здание съ 4 отдѣления, съ фасада 40 м. на 5 м. ширина.

Кладенецъ съ вода на 2 м. дълбочина.

4 магазини на същата улица подъ № 13, 15, 17 и 19, съ горенъ полуэтажъ (таванъ) годенъ за складъ на храни. Цѣлото здание е съ фасада 22 м., широчина — 10 м.

Продавамъ и праздно мѣсто на жгѣла между улицитъ „Николае Бълческу“ и „Търгулуй“ отъ 1000 кв. м. оставено по градския планъ.

Друго праздно мѣсто на жгѣла между улицитъ „Д-ръ Бабешъ“ и „Голещи“ (подъ електрическата юзина) отъ 350 кв. м. Имота се продава изцѣло или по отдѣлно.

Споразумение Пенчо Толевъ или Нейчо Ингилизовъ

БЕЛЕЖКИТЪ НА ЕДНА УЧИТЕЛКА

РАЙНИЧКА

Въ хубавъ септемврийски денъ, първиятъ звънецъ на новата учебна година прозвѣня радостно и мигновено привлече къмъ себе си усмихнатитъ деца.

Въ училищния коридоръ се провлече дълга върволица съ бавенъ ходъ и се изгуби изъ стаята. Предъ вратата нѣколко учители още не можеха да се справятъ съ малкитъ, които за пръв път шѣха да влѣзатъ въ единственото свѣтилище, завешано имъ отъ дѣди и прадѣди.

Следъ дълги съвѣщание, поведохъ и азъ моето отдѣление. Смирено и боязливо пристѣпяха малкитъ първаче-

та, съ изключение на нѣколко повтарящи, които подскачаха като пѣтлети и бързаха да влѣзатъ въ стаята, позната отъ миналата година...

Единъ денъ, влѣзе въ стаята измъчена жена, волейки съ себе си едно босокрако момиченце, което се криеше задъ нея. Причинитъ за закъснението бѣха извинителни. Наредихъ новата ученичка да седне на първия чинъ. Тя бѣше най-низичката отъ цѣлото отдѣление. И никой не би й далъ по-вече отъ 5 — 6 години.

Бедната майка! Изтри съ зитъ си съ рѣка и си отиде

удовлетворена. Но детето неспокойно се загледа по нея, следъ това недовѣрчиво изгледа всички и заплака. Следъ като я успокоихъ, продължихъ урока си, но трѣбваше отново да го прекъсна, защото Райничка бѣ привлѣкла вниманието на децата съ своята парцелена кукличка, на която говореше високо. Поевѣтвахъ я да я скрие и другъ път да не идва отъ нея. Послуша ме, но следъ мигъ отново я извади, погледна я усмихната и бърже я скри.

Това продължи нѣколко пъти, така че бѣхъ принудена да поискамъ куклата, но детето упорито отказа да ми я даде. Загледа ме изплашено и я скри задъ гърба си...

Презъ следующитъ дни Райничка не донесе кукличката си, но когато я запитахъ отказваше да говори и азъ раз-

брахъ, че сега тя трѣбваше да стане моя кукла...

Започнахъ да я вземамъ въ скута си, пригладвахъ руситъ й косици и... слава Богу, за голѣма радост на всички, единъ денъ малката и упорита Райничка проговори. Малко по малко тя така свикна въ скута ми, че започна да преразправя отъ всички най-добре приказницитъ, които бѣше научила.

Дойде редъ да се пише на таблата, обаче, Райничка не можеше да пише. Действително, това не бѣше много леко за нея: подигната на прѣсти, протегнатата й рѣчица едва стигаше най-долното междолинне. И тука трѣбваше да почувствува рѣжката ми на рамото си, или на русокосата си главица, за да напише по-после, като хипнотизирана, най-хубавитъ цифри и букви

отъ цѣлото отдѣление. Дойдоха дни, когато тя стана най-отличното дете, обичано отъ всички, понеже служеше за примѣръ съ прилежността и успѣха си.

Бедната Райничка! При приключването на първия срокъ тя получи бележка на равно съ най-добритъ ученици, на нейния трудъ нѣмаше кой напълно да възнагради. Дорядко Коледа, който приближаваше, не мислѣше да се отбѣ предъ тяхната отключена врата и трѣбваше тя, най-заслужилата, да идва съ басмня рокличка, шалче и терличка въ най-студентитъ дни, докато й връчихме нѣколко изтънчени вещи и едни толумби; то се бѣше откъснало отъ бѣгачеството сърдце на човѣколюбивия дѣдо Коледа, който на този голѣмъ денъ, въ сто шоколадъ, отрежда на хи-

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Когато колата се притури...

Партийните листи са завършени. Кандидатите за бждещия парламент са почти наизявани. Борбата между политическите партии изглежда ще е една от остротите. Всъщност денят на кампанията за изборите на провинцията е пълен с партийни агитатори, обикнени с пестри афиши. Изборната борба е започнала.

В редакцията ни идват вече няколко души и питат какво ще правят — с кого ще гласуват? Едни са прости хора, а други, които искат да направят някаква българска акция — да дадат живот и българско съществуване в околната среда, като отиват и по-далече, дори да вземат жорен знак, ние българите, и кандидатират в марска листа. И едни и другите имат правото да имат единствено водно тълло, да ни напътява, да ни ръководи и трудни времена да ни дават какво да правят. Нищо по-хубаво от това. Особено днес имаме голяма нужда от нещо, което ще дойде ден, когато ще го оплакваме. И ние можем да завършим и кандидати можем да направим, а като по-нататък можем да избе-

рем и представители за законодателството. Можем, не да не можем, само, че трябва да си промислим козината... Когато преди години — 1929 — 1931 год. унгарската партия даде своя партийен знак и ни дойде на краката, когато група добри синове на племето ни направиха непосилни жертви с риск за живота си, като кандидатират за парламентарните и общински избори, намтриха се търгашки на племенните ни интереси, които са револвери в ръка ги заплашваха с убийство и ги бойкотираха. Днес вече нуждата се повеќе чувства. Всъщност българинът иска да има едно място, където да отиде и ако не друго, поне да каже болката си. Тая нужда я почувстваха много хора!..

Дори и многобожният, а и ония, за които не съществуваше друг Бог, освен Ленин и Троцки и т. т. търсят... Търсят българска миноритарна партия?!

Казваме и друг път: колата е притурена, но все пак ний сме с вас. Влезте в пътя, който преди 10 години ви показвахме, образувайте а не шушнете само. Или ви е срам да я назовете да произнесете името ѝ?...

Ат. Цветков

Райнички само малай... Мила дете, когато едната сестра стана здраво раката си и го окуражава само погледа ми, трябва да мине — с двадесетте паралелки — по учебната година, в държавното училище... Там няма да забравя тая първата предпоставка за почивка да стоплят ръцете си от мъжките, а баба Марта се казва да развесели дечицата с пестри маргенички, малко изпълнители. Деца бравиха радостите и старци плачеха по чино пред тая страшна... Но заповедта да не бъде строга. Едно дете наизлъзоха и

се строи на редица. Само Райничка, като брашлен ме беше обвила с безсилните си ръчички и не мислеше да се отдели. Тогава един дръп на обезумялото от страх дете, но в ръцете му остана само връхната му дрешка... Тя не можа да усети, залож се, падна и заплака наред с другите.

Положението беше безизходно. Аз дигнах глава с цел да върна близаните си в дълбините на очите си и заговорих:

— Не плачете, деца, и там е също така хубаво, както тук, пък и аз ще дойда!

Проясних се хубавите им очи и с усмивка извърнах към мен личица, тръгнаха. А там, на чело на четирисотната редица стоеше

Демократизъм

демократизма на Национал-църанистката партия

Изненадващата реч на г-н Юлиу Маниу

Столичните вестници от последна дата обстойно се занимават с речта на г. Юлиу Маниу, произнесена в Клуз, която наричат „изненадваща“.

Речта на новия председател на демократичната Национал-църанистка партия — според столичния печат — действително е изненадваща, от която следва да се заключи, че Национал-църанистката партия е в навечерието на един чувствителен завои.

Изборното споразумение, сключено с г. Кодряну — две противоположности в политическите разбирания — ако и да изненада политическите сфери, то изяснява на г. Маниу, направени в Клуз, идват да потвърдят едно положение, което оставя много да се говори.

Г-н Юлиу Маниу е говорил за г. Мусолини и Хитлер и за тяхното постижение, като е подчертал, че трябва да благодарим пред тях и техните дъла.

От тук произлизат коментарите на печата, че единствената демократична партия в Румъния е на път да изостави своя демократизъм.

Речта на председателя на Нац-църанистката партия е предмет на оживени разисквания и днес представлява сензацията на деня.

стража... Гледах като вкаменена дългата редица и не можех да разбера дали това е действителност, или е кошмарен сън.

Но Райничка за сетен път ме въведе в печалната действителност. Отново се беше върнала. Цълуваше ръката ми и стенеше, преглъщайки сълзи си:

— Няма да плача глас... по-малко, но ако не дойдете вие, аз пак ще се върна!...

Аз не отидох, но и тя не се върна, милата...

М. М.

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

ОТКРИВАНЕТО

на театралния сезон „свекърва“

От г. Д. Н. МИНЧЕВ

Идеята на Културно-просветната комисия при Българското общество, да открие театралния сезон с комедията „Свекърва“ от А. Страшимиров е повече от похвална.

Пиесата се даде в неделя, 28 ноември, в салона „Извор“, който беше препълнен с народ. Това ни зарадва много, защото рядко имаме случая да видим толкова много съпращани събрани наедно.

Прологът на комедията беше четен от г. Н. Ременков.

Централната роля — свекървата, баба Костандя — беше възложена на г-ца Н. Михайловска. Тя доказа и този път, че с голяма вещина изнася ролята, която ѝ се поверява. Безспорно, г-ца Михайловска ни даде един твърде сполучлив образ на „свекърва“.

В ролята на баба Неделя, г-ца Анка Маркова игра много добре, с непринуденост и свобода в движенията. Въобще, г-ца Маркова с умение сполучи да представи характерната баба Неделя.

Г-ца Деспа Зогова ни представя един образ на тероризираната снаха — Гечка.

Останахме приятно изненадани от играта на г-ца Катя Атанасова, която за пръв път виждаме на нашата сцена. В повърната ѝ роля — Лафинка, пълната дъщеря на баба Неделя, г-ца Атанасова даде отлична игра. Ние виждаме в нейното лице елемента за нашата скромна сцена.

Г-ца Надежда Илиева изнесе добре и свободно ролята на г-жа Керекова, а г-ца Пенка Михайлова тая на акушарката и слугинята.

Главните мъжки роли бяха поверени на г. г. Д. Гандев и К. Калинков. Първият изнесе ролята си, Павел Кереков — с голямо старание и убедителност. Г-н Д. Гандев се очертава като един от най-добрите наши сили. В ролята на Величко Свилен, сина на баба Костандя, г-н К. Калинков даде вършен образ на героя, като издържа до край напълно повърнатата роля.

Останалите две роли бяха изнесени от г. г. Трайко Христов (поручик Дойчинов) и Д. Бошнаков (лѣкар), които показаха голямо старание и убедителност в играта си.

Всѣки участващ даде безрезервно своята дан.

Комедията хареса на публиката, която след всичко действително спонтанно оплодира артистите. Това доказва, че всекога подобни представления ще бъдат очаквани с голям интерес.

Поставянето на комедията се дължи на г. Н. Ременков, режисьора на трупата. Декоратите — работа на младия художник Тодор Цветков. Щѣхме да пропуснем да отбележим приноса на сфелора — г-жа Димитриева.

Ниска тази година по-честичко да бъдем изненадани с подобни хубави и отбрани представления.

Г-ца Маргарита П. Людсканова

и

Г-н Коста Драгнев

ще се вѣнчѣят на 5 т. м., 4 и пол. ч. сл. пладне, в църквата „Св. Георги“ — Базарджик.

Настоящото замѣня пропуснатите покани.

Поздравленията ще се приемат в църквата.

Ще кумуват: г-жа и г-н Н. Бълникови

106 — 1

Базарджик

Плетачни машини

G. F. GROSSER

всички № № и размери, също игли и части продават

Братя Д. и Т. Бончеви

ул. „Пр. Фердинанд“ 91 — Базарджик

100—7

По бѣлия свѣтъ

НАЙ-БЪРЗИТЪ ВЛАКОВЕ ВЪ ГЕРМАНИЯ

Отдавна въ Германия предвиждаха, че аеропланитѣ съ тѣхната страшна бързина ще почнатъ постепенно да конкуриратъ желѣзницитѣ. Очакваше се сѣщо тѣй и конкуренцията отъ страна на автомобилитѣ, особено следъ като съ построяването на новитѣ автомобилни шосета, тѣ започнаха да развиватъ небивала до сега скоростъ.

Управлението на германскитѣ желѣзници не стоеше, обаче, съ скръстени рѣже. То прави много опити — и то съ голѣмъ успѣхъ — да създаде една нова голѣма скоростъ на желѣзопътното движение. Презъ това лѣто много влакове се движеха съ бързина надъ 100 км. въ часъ. На първо мѣсто стоѣтъ дизеловитѣ локомотиви, преди всичко влактѣ между Берлинъ и Хановеръ, който достигна 132 км. въ часъ. Единъ другъ влакъ между Берлинъ и Лайпцигъ достигна скоростъ 129

км. Сѣщо и параходитѣ достигнаха голѣма скоростъ.

ТЕАТРИТЪ ЗА ДЕЦА

Днесъ въ Русия има 104 детски театри, отъ които 71 сѣ постоянни и 33 подвижни. Тия театри поставятъ пие-си на 20 различни езици.

Репертуарътъ на тия театри се състои отъ съвременни руски писатели, руски и чужди класици. Играйтъ се Гоголь, Островски, Молиеръ, Калдеронъ. Забележително е, че въ детскитѣ театри играйтъ само възрастни актьори. Младитѣ зрители, децата, обичатъ театъра. Особено кукления театъръ, създаденъ преди 10—15 години.

СВИНИ

раса Йоркъ угоени за Коледа, съ гарантирана здравословностъ, инжектирани противъ чума и червенка, както и прасенца по на месецъ и половина за разплодъ, тоже инжектирани, се намиратъ за продажъ въ цифлика на с. Арабаджий, на Н. КОСТОВЪ.

„ВЕСТИ“

— Изпълнителния комитетъ на унгарската малцинствена партия се адресира съ молба до нашия вестникъ да го освѣтлимъ за поведението на българското малцинство въ предстоящитѣ законодателни избори.

Ние сме поставени въ деликатно положение: какво трѣбва да отговаряме на деятелитѣ отъ Трансилвания, когато нещастното българско малцинство не е изтъкнало още хората и институтитѣ, които да опредѣлятъ неговоти цѣлокупно поведение.

Навеждаме глави и се червимъ.

Дали и други ще усетятъ този срамъ?...

— Г-нъ Д-ръ Божидавъ Янакевъ, който се нагърби съ издрѣжката и ржководството на нашитѣ частни училища въ града ни, направи всичко възможно, за да се открие основното училище въ новопостроената зграда.

Подаде се до министра на просвѣщението заявление, подкрепено съ всички необходими документи, дойде главенъ инспекторъ отъ това министерство, който следъ като го разгледа направи обстоенъ докладъ, въ който заключаваше, че

за откриването на училището не сѣществуватъ никакви законни пречки. Записаха се множество деца, но очакваното удобрение за започване занятията въ това училище не дойде отъ министерството.

— Редакцията на вкъ „Добруджански гласъ“ настоятелно моли всички свои кореспонденти и настоятели отъ Крайството, да се отчетатъ най-късно до 20 декемврий. Г. г. кореспондентитѣ и настоятелитѣ се умолява, сѣщо, да изпратятъ квитанционитѣ си книжки, вмѣсто които ще получатъ нови.

— За предстоящитѣ законодателни избори ще се гласува съ нови избирателни книжки, които тепърва ще се раздаватъ.

— Вчера българинъ отъ с. Каралесъ потеглил отъ града да си отива въ село. На края, по шосето го достигатъ двама колонисти-македонци и му заповѣдватъ да спре. Качватъ се на каруцата му и го насилватъ да ги заведе въ Касъмъ. Изъ пѣтя македонцитѣ започватъ да му тършуватъ джебчетѣ. Нашия селянинъ се развива.

Достига една маруца съ колонисти отъ старото Крайство, притичатъ се въ помощъ на нападнатия нашъ селянинъ и го освобождаватъ. Селянина се завърна въ града.

— Предизборната пропаганда е въ разгара си. Всички политически партии сѣ издали позиви. Членове на бившата Желѣзна гвардия обикалятъ съ камии селата. Пѣятъ изъ улицитѣ и разпрѣскватъ афиши.

— Земеделския синдикатъ като институция, която се стреми да премахне спекулативното посрѣдничество на търговцитѣ, въ желанието си да набави всички необходими за стопанството машини и сечива, влѣзе въ връзка съ различни търговски кжщи отъ Букурещъ, по начинъ, че всѣки интересующъ се земеделецъ да може да си достави каквато да е земеделска машина, посрѣдствомъ Земеделския синдикатъ, при много изгодни условия.

— Напр. трактори и батози отъ ренуираната германска марка ЛАНЦЪ; плугове, сѣялки, грапи и пр. марка РУДЪ-САКЪ, триори и селектори — ПЕТКУСЪ и пр. пр., както и сѣялки и плугове отъ други марки. Нека всѣки интересующъ се земеделецъ да се отнесе до Земеделския синдикатъ, където ще му се дадатъ нуждитѣ обяснения и упътвания.

Земеделския синдикатъ — Базарджикъ

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
Добруджански гласъ

За чай, кафе, пасти, аперативи
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За продажъ въ бодегии, кръчми и всички първокачествени колоннални и спиртни магазини

Г-ца Цвѣтанка Хр. Андреева

и

Г-нъ Иванъ П. Ивановъ

ще се вѣнчѣятъ на 5 т. м., 4 и пол. ч. сл. пладне, въ църквата „Св. Никола — Балчикъ.“

Настоящото замѣня отдѣлни покани.

Тръгване за Балчикъ въ 2 ч. сл. пл.

Поздравленията ще се приематъ въ църквата. Ще кумуватъ: г-жа и г-нъ Сючюклиевъ.

Балчикъ

105-- 1

Базарджикъ

ХИРУРГЪ-ЗЖБОЛЪКАРЪ Д-РЪ Т. СЕМОВА

специализирала се по болеститѣ и операциитѣ на устата

Изпълняватъ се

всички зжботехнически

р а б о т и

ул. Костакъ Негри 8 (до бившата Банка Панантеску Б-жикъ)

Електрически лампи (крушки)

Марка „Osram“ и „Tungsram“

отъ 220 волта 15 25 40 65 75 100 св.

на парче лей 35 36 38 45 54 56

и всички електрически материали, като трѣби, жици, прекъсвачи, кугии и др., на най-низки цени ще намѣрите при

Маринъ Ив. Стояновъ [срещу хот. Пачевъ]
90 — 4

Съобщавамъ на почитаемата си клиентела, четѣй като предприехъ уредбата на една систематическа небетчийска валсова мелница въ с. Мусубей, предпоставямъ на г-нъ Кирилъ Сапунджиевъ да отслужва досегашната ми клиентела

САРАФСКАТА МИ КАНТОРА

находяща се на шадрафанския площадъ до Джамадиновия ханъ — Съ почитъ

Петко Железовъ

99—3

Д-ръ Т. С. Ханджиевъ

— Медицински кабинетъ —

Снабденъ съ рѣонтгеновъ апаратъ и кварцовъ лампа, [ултра-виолетови лжчи.]

Вжтрешни, детски и венерически болести.
Ул. „Пр. Илияна“ № 1 (Шадрафанския площадъ)

— Базаражикъ —

RECETI
Rom Standon

Sediul fabricei BUCURE

Str. „Doamna Chiajna“

102 — 10

Tipografia „IZVOR“